

- 3) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012 și articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I)

trebuie interpretate în sensul că

noțiunea de „activitate profesională” include nu numai o activitate independentă, ci și o activitate salariată. În plus, un acord încheiat între angajat și o altă persoană decât angajatorul menționat în contractul de muncă, potrivit căruia această persoană este direct responsabilă față de angajat pentru obligațiile angajatorului rezultate din contractul de muncă, nu constituie un contract încheiat în afara și independent de orice activitate sau finalitate de natură profesională în vederea aplicării acestor dispoziții.

(¹) JO C 44, 8.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 octombrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Kammergericht Berlin – Germania) – DB Station & Service AG/ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

(Cauza C-721/20) (¹)

(Trimitere preliminară – Transport feroviar – Articolul 102 TFUE – Abuz de poziție dominantă – Directiva 2001/14/CE – Acces la infrastructura feroviară – Articolul 30 – Organism de control feroviar – Controlul tarifelor de utilizare a infrastructurii – Instanțe naționale – Controlul tarifelor în lumina dreptului concurenței – Repartizarea competențelor între autoritatea de reglementare și instanțele naționale)

(2022/C 472/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Părțile din procedura principală

Apelantă-Pârâtă: DB Station & Service AG

Intimată-reclamantă: ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

Dispozitivul

Articolul 30 din Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007,

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune ca instanțele naționale să aplice articolul 102 TFUE și, concomitent, dreptul național al concurenței pentru a soluționa o cerere de rambursare a tarifelor de utilizare a infrastructurii, cu condiția totuși ca organismul de control competent să fi statuat în prealabil asupra caracterului licit al tarifelor în cauză. În acest cadru, o obligație de cooperare loială revine acestor instanțe, care sunt obligate să țină seama de hotărârile pronunțate de organismul respectiv ca element de apreciere și să își motiveze propriile decizii în raport cu ansamblul înscrisurilor din dosarele care le-au fost prezentate.

(¹) JO C 88, 15.3.2021.